

ЕКП Изпълнителен Комитет

Брюксел, 17 – 18 март 2009

Точка 4 б от програмата

Кризата: кампания за борба срещу кризата, поставете хората, гражданите на първо място

ЕКП започва **Европейска кампания за преодоляване на кризата**, тъй като е несправедливо трудещите се и гражданите на Европа да изнесат на плещите си последиците от криза, която те по никакъв начин не са предизвикали. Кампанията поставя обикновените хора в сърцето на приоритетите и ще включва редица Европейски събития през май 2009.

1. В изпълнение решенията на Изпълнителния Комитет на ЕКП от декември, демонстрациите за Деня на действие на ЕКП ще се проведат както следва:

14 май – Мадрид

15 май – Брюксел

16 май – Берлин и Прага

2. Изготвен е и проект - плакат за демонстрациите. Изключително важно е всички афилирани организации да подкрепят протестите в най-близкия до тях град с колкото е възможно повече участници.

Г-20 – Лондон – 28ми март/ 2-ри април

Лидерите на страните от Г-20 се срещат в Лондон на 2-ри април, за да обсъдят бъдещето на световната финансова система. Това е и първото посещение на Обама в Европа.

На 28-ми март ще се проведат митинги и демонстрации на профсъюзи и НПО в Лондон, чиито основен координатор и организатор ще е Профсъюзния Конгрес на Обединеното Кралство- TUC. Руди де Луеф и Райнер Хофман ще присъстват от страна на профсъюзите на срещите с лидерите на съответните държави и правителства.

В редица европейски страни – Франция, Исландия, Ирландия и Латвия текът социални протести, тъй като гражданите на тези държави не са

съгласни да плашат скъпо и прескъпо за последиците от нечии спекулации и липсата на адекватен контрол върху финансовия сектор. ЕКП призовава за нов социален договор, в който приоритет номер 1 да бъдат трудещите се и гражданите, като фокусът ще бъде поставен върху основните проблеми на европейските граждани: заетостта, покупателната способност и фундаменталните граждански права.

Кампанията на ЕКП цели поемане на отговорност от страна на правителствата за преодоляване на кризата в общоевропейски контекст, а не с изолирани мерки тук и там.

Декларация на ЕКП – Преодолете кризата:

Поставете на първо място хората

ЕКП настоява за нов социален договор в Европа

Работещите хора, без да имат каквато и да било вина, плащат твърде високата цена за безотговорното и алчно поведение на бизнеса, най-вече на банките. Безработицата расте, мизерията и лошите условия на труд се ширят, спада покупателната способност на хората и нараства общественият дефицит.

Ето защо ЕКП взе решение за спешни действия за постигане на **нов социален договор** / план за Европа със следните **пет ключови компонента**:

► **Разширена програма за възстановяване**, която да създаде повече и подобри работни места, да защити заетостта в ключови икономически отрасли, да се инвестира в нови устойчиви технологии и да се влее живот на обществения сектор.

► **По-високи заплати и пенсии, по-социална държава**, повече придобивки за трудещите се, за да се защити покупателната им способност, както и по-ефективни механизми за подпомагане на икономическата активност.

► Да се сложи **край на досегашната практика на Европейския Съд с решенията си да пренебрегва фундаменталните права на трудещите се и колективни трудови договори в полза на свободни пазарни отношения**. Ние настояваме за равнопоставеност и равенство пред закона за всички, включително и работниците - мигранти.

► **Ефикасни механизми за регулиране на финансовите пазари**, справедливо разпределение на богатствата без възможност за връщане към хазартния капитализъм или бизнес по начинът, по който той беше разбран през последните 20 години, особено на финансовите пазари.

► **Централна Европейска Банка**, работеща за икономически растеж и пълна заетост, не само за ценова стабилност.

Подкрепете кампанията на ЕКП, като се включите активно в дните за действие 14, 15 и 16 Мау 2009, и участвайте в демонстрациите организирани в Брюксел, Берлин, Прага и Мадрид.

Кризата: И нашата позиция по нея!

Кризата и политическият отговор досега:

1. Сериозността на настоящата криза е кристално ясна. Комисията предвижда сериозен спад в икономическата дейност и индикатори на ЕС – безработицата рязко се повишава като прогнозите са тя да достигне 10% до средата на годината, което в абсолютни измерения е 24 милиона безработни в ЕС.
2. Корените на настоящата криза са в сериозната задлъжнялост на банковия сектор и значителна част от частните компании, които в стремежа си да намалят задълженията си, намаляват паричните си транзакции и свиват потреблението, като по този начин се стига да една патова ситуация.
3. Процеса на оздравяване на банковия и финансов сектор ще отнеме минимум няколко години. При липсата на адекватни мерки от страна на националните правителства и институциите на ЕС тежката ситуация ще се задълбочава през следващите няколко години.
4. С помощта на различни техники (намаляване на ДДС, кредитни гаранции, краткосрочни схеми за превенция на безработицата) плановете за възстановяване на икономиката всъщност се опитват да инжектират ликвидност в икономиката. Въпреки това при липса на пазари поради свито потребление за техните продукти и услуги, бизнесът в един момент ще се види принуден да предприеме масови реструктурирания.
5. На първо място страдат трудовите хора, чийто заплати и доходи се ограничават, замразяват или понижават Държавите, където вече се дискутират и предлагат такива мерки са: Великобритания, Испания, Ирландия и почти всички държави от ЦИЕ. Това определено не е вярното решение, тъй като замразяването и намаляването на трудовите възнаграждения ще доведе до още по-голямо свиване на

потреблението, което от своя страна е твърде вероятно да породи дефлация.

6. Междувременно се подготвя втората вълна планове за възстановяване на икономиката. По примера на САЩ вече и Великобритания се готви да увеличи правителствените гаранции за банковия сектор, като налее свежи парични средства в застрашените от фалити банки, за Великобритания общата сума гаранции възлиза на 25 милиарда паунда. Подхода в Германия е по-различен – там правителството пое ангажимента да обезпечи дълговете на големи индустриални компании към банки с един общ пакет от 100 милиарда евро, като по този начин ще се опита да гарантира достъпа до свежи пари за индустрията.

7. Следва да се зададат няколко въпроса:

А) Доколко правителствата постъпват правилно, като „национализират” риска на банките и частните инвеститори? Финансовите пазари неминуемо ще отговорят на една такава интервенция с по-високи лихви по правителствените облигации (ценни книжа)?

Б) Защо общественият сектор да плаща за грешни и безотговорни решения на частни банкови и инвестиционни компании? Не се ли опъва по този начин „златен чадър” над определени банкови и корпоративни интереси и не се ли поема вината на Старшите Изпълнителни Служители /СИС/ за настоящото състояние на банковата и финансова система от обикновените хора, които нямат никаква вина?

В) Не сме ли свидетели за пореден път на това как правителствата преразпределят националните блага и резерви за пореден път от бедните към богатите?

Г) Настоящите мерки не са ли по-скоро насочени към последиците, а не към реалните причини, които породиха тази криза?

8) Междувременно реалните мерки за реформиране на финансови сектор са доста скромни. Предложението на Комисията да се регистрират т. нар. „рейтингови агенции” и да се запази едва 5% от риска в самите банки, като те ще имат право да прехвърлят останалите 95% към свои контрагенти под формата на облигации със съмнителна гарантираност, които ще могат да се продават надолу по веригата.

9) Една от ответните реакции на Европейската Централна Банка /ЕЦБ/ бе да понижи основния лихвен процент, но тази реакция дойде твърде късно и в твърде малка степен. При лихвен процент 2% и спадащ БВП това всъщност ще бъде сериозна бариера пред частния сектор да

преодолее своята задлъжнялост. Ето защо ЕКП приканва ЕЦБ да намали още повече основния лихвен процент.

10) В крайна сметка кризата застрашава икономическата и социална цялост на ЕС. Страните от Централна и Източна Европа са прекалено зависими от капитали, идващи от Западна Европа и срещат неимоверни трудности при подsigуряване на свежи капитали за своите икономики. От друга страна не всички страни от съюза са членове на евро зоната, откъдето възниква въпросът какво ако членове на евро зоната с високи дефицити по текущите си сметки в един момент се окажат в състояние, в което да не могат да финансират своите високи капиталови нужди.

Настояваме за повече и по-добри мерки за преодоляване на причините за кризата, а не само на нейните последици.

11) Ключов момент за възстановяване на икономиката е да се възстанови динамиката на потребление. Тук водеща роля трябва да играе обществения сектор, където да се насочат усилията на правителствата.

12) Според изчисленията на самата Комисия ефекта от възстановителния план ще е ограничен, тъй като той предвижда едва 0,5% от БВП на общността. При положение че обема на производство ще спадне с около 4% стимул в размер на едва 0.5% и е крайно недостатъчен за съживяване на потреблението.

Ето защо ЕКП призовава Съвета на Министрите и Комисията, както и националните правителства да предприемат втори план за възстановяване на Европа в размер на поне 1% от БВП, който да бъде фокусиран върху продуктивни инвестиции и най-вече върху трите основни стълба (инвестиране в „зелени“ технологии на икономиката на ЕС, в човешкия потенциал, инвестиране в социална инфраструктура за нуждите на Европейските граждани).

13) За да се гарантира стабилността на финансовата система и финансовите пазари, централните банки в Европа трябва да се намесят с активни мерки за укрепване на обществения сектор като (индиректно) изкупят държавни облигации и понижат лихвените проценти.

ЕКП предлага на Съвета на Министрите и Комисията да набележат големи инвестиционни проекти от Европейски мащаб с обща стойност над 1% от БВП на ЕС в областите на „чистите“ технологии, възобновяеми енергийни източници, ЕС инфраструктура, материали на бъдещето, модерни транспортни

средства и т.н. ЕЦБ и другите централни банки от страните членки трябва да изработят „специално продуктивно инвестиране” . По този начин инвестирането в обществени поръчки и проекти ще доведе до нарастване конкурентоспособността и силата на Европейската икономика и ще служи като нов двигател на икономически растеж, базиран на стабилен източник на финансиране. Още повече, че общо – Европейските инфраструктурни проекти, ще служат за постигане на едно икономическо разнообразие, както в рамките на монетарния съюз, така и в цяла Европа.

14) Новият Социален Договор е ключов момент за предотвратяване на разрастването на кризата.

ЕКП отправя следните искания:

- Гарантиране на задълженията на компании от страна на държавата да има само при условие, че въпросните компании се ангажират да не понижават или замразяват заплатите на работниците и служителите си и да следват принципите и стандартите на колективното трудово договаряне.
- Да се потърси отговорност на равна нога от виновниците за кризата, като се преустановят практиките на покровителстване: „златни чадъри” над определени банкери, мениджъри и старши изпълнителни служители /СИС/, като се сложи край на тези порочни практики.
- Нова стратегия за развитие в съответствие с Европейската стратегия за заетост: Страните членки заедно със социалните партньори трябва заедно да развият, формулират и прилагат политики за установяване на минимални работни заплати, които да търпят динамичен ръст в съответствие с инфлацията и увеличаването на производителността.

15) За укрепване на динамиките за усилване на потреблението е важно да се прилагат правилно данъчните инструменти и стимули, като се преразпределят богатствата от капитала и се пренасочат към домакинствата на работещите и средната класа. При настоящото ниво на икономическа интеграция и съревнование в данъчните ставки на страните членки на ЕС са необходими координирани действия особено в областта на данъчните политики с цел да се предотврати укриването на данъци като се хармонизират данъчните основи и ставки особено за високи доходи и големи придобивки и се сложи край на „данъчните оазиси”.

В заключение: необходим е нов Социален Договор за Европейските трудещи се. Предприетите до този момент антикризисни мерки, макар и наложителни, са все още далеч от достатъчните.

Новият Социален Договор трябва да се базира на следните компоненти:

Работни места: Продуктивни инвестиции в нови работни места в рамките на 2-ри план за възстановяване на Европа в размер на поне 1% от БВП на общността, който да включва големи инвестиционни проекти, подкрепяни от ЕЦБ.

Колективно договаряне: „Не” на замразяването на заплатите и тяхното орязване. Вместо това – укрепване на колективно договаряне, за да се превърне то в котва на ценовата стабилност и двигател на икономическия растеж.

Права: За компаниите в затруднено положение – консултации и информиране на работниците и търсене на всички възможности за запазване на работните места – временна заетост, на непълнен работен ден и други гъвкави подходи.

Не позволявайте трудещите се да изпаднат в бездната на безработицата. Затегнете системите за обезщетения и помощи при безработица, като вложите в квалификацията и преквалификацията на работниците и създайте специални гаранции за онези, които завършват училищата и университетите през 2009.

Справедливо разпределение на богатата: „Не” на перверзните системи за даване на огромни суми от отделените за борба с кризата на банкери и старши изпълнителни служители /СИС/, които след като са довели банките и компаниите си до колапс, продължават да лапат „лъвския пай”. Вместо това нека сложим край на порочната система за раздаване на седемцифрени бонуси на старши изпълнителни служители, над които е разпънат „златния чадър”. Да се преразпределят богатата по един по-справедлив като се сложи край на „конкуренцията” вътре в общността за „най-ниски данъци за бизнеса”.

Това е Платформата на ЕКП, която ако бъде подкрепена от Управителния Комитет, ще послужи за база за интервенции в обсъждането на макроикономическите програми и мерки на ниво ЕС и разработването на Нов Социален Договор.